

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
«Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd»
Augustinus

Kyrkoblاد – Evangelisk–lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad – Den Evangelisk lutherske bekjennelseskirke

Nr 2 - 2018 årgang 22

Andrei Rublev - Treenigheten - Wikimedia Commons

GRATIA

ELBK är en kyrka med församlingar i Sverige och Norge. För oss är Bibeln Guds eget ord. ELBK är en evangelisk luthersk kyrka för att Bibeln är källan till tro, lära och bekännelse. ELBK har de lutherska bekännelseskriifterna som en god och nyttig sammanfattning av vad Bibeln lär.

<https://elbk-org.danaweb1.com>
post@elbk.org

Redaksjonssekretær:

Gunnar Hjorthaug,
gunnar.hjorthaug@icloud.com

Kirkestyret:

Asbjørn Hjorthaug, formann/
ordf.
Åke Malander.v.form.
Jan-Erik Andersson, kasserer/
kassör
Nils Svensson.
Kjell Rydh.v.sekr.
Kirkestyrets adr: Rugdeveien 3
N-1823 Knapstad.
Mob.tlf +4799218203

Kyrkans sv. bankgironr
5633-5136
Kirkens no.bankkontonr.
1135.10.53102

Menigheter/Församlingar:

S:t Matteus ev luth förs.,
Uppsala
S:t Johannes ev luth förs.,
Yxenhult
S:t Andreas ev.luth förs.,
Skellefteå
Kh Åke Malander,
ake.malander@telia.com

Den Hellige Treenighet.

Vi har feiret jul til minne om at Gud ble menneske. Guds Sønn ble født under loven og inn i vår verden for å frelse oss fra syndens dom og straff.

Vi har feiret påske der Jesus døde på korset og betalte alle våre synder. Han seiret over døden, synden og djevelen. I og med oppstandelsen fikk vi en evig rettferdighet for Gud.

Vi har feiret pinse til minne om Den Hellige Ånd som utrustet apostlene slik at de kunne virkeliggjøre misjonsbefalingen om å gå ut til alle mennesker med evangeliet. Den Hellige Ånd forklarte dem hemmeligheten med lov og evangelium og ga dem kraft, visdom og innsikt slik at de kunne skrive ned Guds ord til oss. I dette ordet bor Den Hellige Ånd. Gjennom dette ordet kan han gi oss troen på Jesus Kristus. Gjennom dette ord kan Ånden få bevare oss inntil vi når hjem til himmelen.

Læren om Treenigheten har vi i Skriften. Selve ordet finnes ikke, men saken er der. *«Ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne, som er Gud, og som er i Faderens favn, han har vist oss hvem han er.»* Job 1,18 Jesus er seg bevisst hvem han er og hvor han kommer fra. Han er Guds Sønn som er fra evighet av. Han er Gud og springer ut fra Treenigheten. Tankene stopper opp når vi snakker om evigheten og om den treenige Gud. Fornuften henger ikke med: *«Å, dyp av rikdom og visdom og innsikt hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor ufattelige hans veier! Hvem kjente Herrens tanke, eller hvem var hans rådgiver? Hvem gav ham noe først, så han skulle få vederlag? Fra ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham være ære i evighet! Amen.»* Rom 11,33 ff Gud er over alt og alle. Han er langt større enn skapningen. Han er større enn englene.

«Så hørte jeg Herrens røst: "Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?" Jes 6,8. Her omtaler Gud seg selv i flertall, *«hvem vil gå for oss?»*. Et uttrykk for at han samrår seg med andre personer i guddommen. Dette *«oss»* konkretiseres i Matt 28,19: *«Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.»* Jesus omtaler seg som Guds Sønn som er gått ut fra Faderen, og han sier om Den Hellige Ånd at også han er utgått fra Faderen. Så er det altså tre personer i en person. Her er Faderen og Skaperen, Sønnen og Frelseren, Den Hellige Ånd og Trøsteren og Livgiveren. Den Hellige Ånd er altså den som gir oss Jesu ord, skaper troen i oss og gir oss et nytt liv. Den treenige Gud er aktiv med å passe på deg og har den daglige omsorgen for deg. Gud gjør alt for at du en dag kommer trygt til himmelen.

Når evangelieteksten på pinsedagen er fra Jesu møte med Nikodemus, så viser den oss hvilken funksjon og oppgave den Treenige Gud har. Alt dreier seg om at vi skal fanges inn for å bli et Guds barn og komme til tro. Gud sendte sin sønn for at vi skulle bli reddet fra den evige død. *«For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.»* Job 3,16

Gud Fader, Gud Sønn og Gud Den Hellige Ånd, takk for evangeliet, takk for troen på Jesus Kristus. Takk for at Jesus Kristus ved troen er min frelser. Takk for at du treenige Gud har lovet å passe på meg alle dager inntil verdens ende.

Asbjørn Hjorthaug

Nya testamentets grekisk-romerska omvärld

Låt er inte ryckas med av alla möjliga främmande läror (Hebr 13:9)

Apostlarna tvingades värja sig mot motståndare bland sina judiska landsmän, dessa som inte kunde tåla förkunnelsen om Guds fria nåd genom tron på en lidande Messias förbådad i Gamla testamentet.

och Perserriket. Han är känd för sin oberäkneliga misstänksamhet, på vilket barnamorden i Betlehem är ett fasansfullt exempel. Att Josef flydde just till Egypten med Maria och barnet var naturligt. Där fanns ungefär en miljon judar och gott om synagogor, inte bara i storstaden Alexandria utan även runt om i landet, och där hade Herodes ingen möjlighet att komma åt den heliga familjen.

Det fanns många judar som

förhoppningarna om Guds snara ingripande och den messianska tidens inbrott. De var istället beredda till långtgående politiska eftergifter till romarna så länge bara tempeltjänsten fick utövas ostört. De gamla reglerna för vem som fick bli överstepräst tillämpades inte längre. Ämbetet hade förfallit till att besättas av de inflytelserikaste i prästerskapet. För detta krävdes ett gott politiskt sinnelag, men föga kunskap i tempeltjänsten.

Jesus forbanner de skrifflärde og fariseerne, maleri av James Tissot Brooklyn Museum/Wikipedia

De ungefär hundra åren av judiskt självstyre, som hade börjat med makkabeernas frihetskamp, fick sitt slut när fältherren Pompejus lade Palestina under romerskt välde år 63 f.Kr.

Herodes den Store såg sin möjlighet att nå en ställning som lydning i området mellan Egypten

ivrigt väntade på att Gud själv snart skulle ingripa och sätta en jordisk Messias på Davids tron. Framför andra ville **seloterna** ta saken i egna händer och få till stånd ett allmänt uppror mot den romerska övermakten. **Sadducéerna**, som fanns i de förnämre kretsarna, ställde sig däremot kallsinniga till

Salomos överstepräst Sadok (1 Kung 1:32ff.) räknades som anfader till de rättmätiga översteprästerna, men den grupp som var angelägnast att hävda "Sadoks söners" ställning var inte (som man kunde tro av namnet) sadducéerna utan istället folket kring gemenskapen i Qumran, dvs. **esséerna**. Dessa hade

brutit med tempeltjänsten i Jerusalem när Jonathan, den yngste av makkabéerna, år 152 f.Kr. orättmätigt hade utropat sig som överstepräst. Antika källor vittnar om esséernas klosterliknande anläggning vid Döda Havets västra strand, men Nya testamentet nämner inget om esséer eller gemenskapen i Qumran. Kanske hade rörelsen från början haft en bredare förankring, men sedan blivit alltmer slutet och börjat tillämpa stränga krav för inträde i gemenskapen.

Vissa menar att **Johannes Döparen** kom från esséernas krets. Sant är att han döpte vid Jordan i ödemarken inte så långt från Qumran, men i motsats till esséerna tog han emot och döpte alla som satte tro till Guds nådelöften, utan att de först måste genomgå någon provotid – även romerska soldater fick dopet. De som kom till Johannes var uppenbarligen sådana som hoppades på den kommande tidsåldern, när han skulle träda fram som i Daniels bok kallas Människosonen. Detta var ingen vanlig messias titel, men av judiska skrifter från första århundradet f.Kr. framgår att det fanns fromma kretsar som trodde att Människosonen var en himmelsk gestalt, som funnits före världens skapelse och som skulle komma i den yttersta tiden för att hålla dom.

Mest omtalade i Nya testamentet är emellertid **fariséerna**. Själva benämningen avser någon som avsondrar sig och det gjorde fariséerna genom att motsätta sig den andliga slapphet som rådde bland folkets ledare och det högre prästerskapet. De tog avstånd från dem som lät sig påverkas av grekiskt tänkesätt och anpassade sin tro därefter, och som t.ex. likt sadducéerna inte ville tro på en kroppslig uppståndelse. Fariséerna kan liknas vid en from lekmanarörelse som ville hålla fast vid fädernas tro. De var också övertygade om att Moses vid Sinai även hade fått en muntlig lag – de

äldstes stadgar – med samma krav på tilltro som den skriftliga. Efter templet fall år 70 e.Kr. stärktes deras ställning; från omkring 90 e.Kr. utgjorde de den rådande riktningen inom judendomen och därmed blir också benämningen farisé alltmer sällsynt i bevarade texter.

Fariseism har i kristet språkbruk blivit liktydigt med hyckleri. Men den som tror att det rör sig om ett yttre medvetet hyckleri har missuppfattat saken. Att synda medvetet, i tanke att Gud ändå förlåter, är för fariséerna ett fullständigt omöjligt förhållningssätt. Fariséernas hyckleri i nytestamentligt språkbruk ligger på ett helt annat plan. Det grekiska ordet för hyckleri avser egentligen vad som kan kallas skådespeleri. Alldeles som skådespelaren anlägger en mask och spelar en roll, så är hycklaren i biblisk mening någon som låtsas vara något annat än vad han eller hon egentligen är.

Ytterst handlar det om synen på människans villkor och möjligheter. För fariséerna har människan en fri vilja i betydelsen av valfrihet mellan gott och ont. Hon har en ofullständig, men dock förmåga att uppfylla de gudomliga budens krav. Syndafallet i 1 Mosebok kap. 3 ses inte som berättelsen om hela människosläktets grundskada, utan som ett exempel på hur det tyvärr ofta går när människan ställs inför valet mellan lydnad och olydnad mot Gud.

Jesus gjorde anspråk på att vara Skriftens medelpunkt. Filippus berättar för Natanael: ”Vi har funnit honom som det står skrivet om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret” (Joh 1:45). Det var inget som han och de andra lärjungarna hade tänkt ut. Nej, det var Jesu vittnesbörd om sig själv. I Nasarets synagoga läser han ur Jesaja 61: ”Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att förkunna evangelium”, och säger sedan: ””I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör

mig” (Luk 4:21). Och vid påskmåltiden säger han: ”På mig skall Skriftens ord gå i uppfyllelse: ’han räknades bland förbrytarna’” (Luk 22:37). Jesus säger alltså själv att han är den lidande tjänare som beskrivs i Jesajas 53:e kapitel.

För fariséerna var sådant tal djupt anstötligt. Vad de såg som kärnan i Skriften var ju människans plikt att ta på sig lagens ok och handla efter Guds bud, det som Israels folk gjorde när de vid Sinai gick in i förbundet: ”Vi vill göra och lyda” (2 Mos 24:7). De uppfattade inte att Skriften ytterst handlade om Guds löfte om en lidande tjänare som tar bort folkets synd. De föreställde sig ju inte heller ett urtida syndafall som fullständigt förändrat människans ställning inför Gud. Upplust av lagen, tänkte de sig människan som fri och i stånd att göra Guds vilja. Utifrån det sättet att se på lagen var det också meningsfullt att skärpa buden så att människan inte skulle fela av ovarsamhet.

Mot denna syn på människan och lagens uppgift hävdar Jesus människans fullständiga syndafördärv och fullständiga behov av att *föd*as till ett nytt liv, att skapas på nytt. Att på allt sätt anstränga sig för att vara ett fromt föredöme är för Jesus inte att leva ett nytt liv utan ett nytt sätt att leva det gamla livet.

Mats Eskhult

Ekteskap, familie og kall - IV

Familien Martin Luther og Katharina.
«En serenade for Katharina von Bora» av Paul Poetzsch ektemann.

I denne forfalne og syndefulle verden, tjener ekteskap også en sekundær hensikt: nemlig, som middel mot synd.

Vi går nå tilbake igjen til Luthers definisjon av ekteskap: “Men her er den sanne definisjon: Ekteskap er den guddommelige institusjon og lovlige enhet av mann og kvinne med håp om etterkommere - eller i det minste for å unngå utukt og synd - for å ære Gud. Dets endelige hensikt er å adlyde Gud og å være et middel mot synd; å kalle på Gud; å begjære, elske, og oppdrabarn til Guds ære; å leve med ens hustru i frykt for Gud; og å bære korset. Men hvis ingen barn følger, burde du likevel bo fornøyd med hustruen din og unngå promiskuitet.”

Pavekirken på Luthers tid hadde foraktet Guds gode forordning og skaperverk når den sa at man måtte unngå ekteskap for å føre et helligere liv. I samsvar med Luthers forståelse av pavekirken som antikrist, har pavekirken hindret mennesker fra det eneste Gud-gitte middel for å kontrollere og tøyte syndig lyst og begjær.

Som Paulus skriver i 1. Tim.4:3: *Disse forbyr folk å gifte seg og krever avhold fra visse slag mat, enda Gud har skapt den til å bli tatt imot med takk av dem som tror og har lært sannheten å kjenne.*

Dessuten i 1. Kor. 7,9: *Men kan de ikke leve avholdende, så la dem gifte seg! For det er bedre å gifte seg enn å brenne av lyst.* På denne måten fornektet pavekirken nå menneskets totale forderv. Kirken ga råd om å unngå

ekteskap og følge etter en falskt hellighet. Det var ingenting annet enn å forakte menneskets totale behov for Kristi forløsende frelsesverk.

Ikke desto mindre, selv om Luther anerkjente denne Gud-gitte bruk av ekteskap, var det ikke noe som skulle feires for sin egen skyld.

Det var heller ikke noe som burde være kunstig isolert og skilt fra ekteskapets hensikt. Nei, det ble det nødvendige middel mot syndig lyst og begjær for det falne og korrupte menneske. Likevel, så stor var Guds gode verk i ekteskapet at Luther også kunne snakke om at Gud “overser” menn og kvinners synder i ekteskap på grunn av sitt eget store verk der. Her må man tenke på trosbekjennelsens første artikkel:

Og alt dette gjør han bare av faderlig, guddommelig godhet og barmhjertighet, uten min fortjeneste og verdighet.

Brandt Klawitter

Ditt ord är mina fötters lykta

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig. Ps. 119:105.

Sänd ditt ljus och din sanning. Må de leda mig, må de föra mig till ditt heliga berg, till dina boningar, så att jag får gå in till Guds altare, till Gud, som är min glädje och min fröjd, och tacka dig på harpa, Gud, min Gud! Ps. 43:3-4.

Den hårt prövade Job klagar över hur den Allsmåttige förbittrat hans liv. Han bedyrar till sin död sin oskuld, men Herren svarar honom ur stormvinden, och frågar: Vem är denne som fördunklar mitt råd med ord utan förstånd?

Och så frågar han Job: Var fanns du när jag lade jordens grund?--- var går vägen dit där ljuset bor, och mörkret, var har det sin boning? Var går vägen dit där ljuset delar sig, där östanvinden breder ut sig över jorden?

Och Job får lägga handen på munnen och tiga och erkänna: Jag har ju ordat om vad jag ej begrep, om sådant som var för underbart för mig och som jag ej förstod.

Var går vägen dit där ljuset bor... det vet han, som själv är ljuset. Gud är ljus och inget mörker finns i honom. 1Joh. 1:5.

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Jorden var öde och tom, och mörker var över djupet. Och Guds Ande svävade över vattnet. Gud sade: "Varde ljus!" Och det blev ljus. Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret. Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den första dagen.

1 Mos. 1:1-5.

När skapelseverket tog sin början var det mörker. Men i det kompakta

mörkret lät Gud genom sitt skaparord ljus bryta fram. Sedan dess strålar Guds ljus över jorden, men i allt som rör Gud vandrar den naturliga människan i mörker. Liksom Gud i skapelsen genom sitt ord skapade ljus, så måste Gud genom sitt ord lysa in i vårt hjärtas mörker, så att vi med psalmisten (Ps. 19:29b) kan bekänna: *HERREN, min Gud, gör mitt mörker ljus.*

Paulus knyter ihop just Guds ord i skapelsen med hur Gud genom sitt ord upplyser oss: *Ty Gud som sade: "Ljus skall lysa fram ur mörkret", han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken. 2 Kor. 2:6.*

Och i Ps. 119:130 läser vi: *När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor.*

Utan Guds ord är hela vårt liv idel mörker. Vi går förvillade, blinda och famlande fram genom livet, irrande och sökande svar på livsgatorna: varifrån och varthän? Endast genom att Gud talar till oss, uppenbarar, undervisar, upplyser – och det gör han genom sitt Ord – kan vi få kunskap om Sanningen, få veta sanningen om oss själva och sanningen om Gud. Han måste upplysa oss om vår ställning inför honom, om vår synd och göra klart för oss var och en: du är utan ursäkt! Du får lägga handen på munnen och tiga och stå där med skuld inför Gud.

Och han måste låta "Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte", evangeliet om den fria, oförskyllda nåden i Kristus Jesus lysa in i vårt andliga mörker och bringa ljus över salighetssaken.

Vad skulle vi veta om Gud i hans heliga, gudomliga majestät, om hans faderliga kärlek och omsorg, om han inte genom Ordet uppenbarat det för oss! Vad skulle vi veta om Herren Jesus Kristus som vår Frälsare och saliggörare, om Gud inte genom sitt Ord låtit oss få denna salighetens kunskap!

Vad skulle vi veta om den helige Ande, Hjälparen och Tröstaren, och hur skulle vi få Andens gåvor, om vi inte hade Guds ord!

Vad skulle vi veta om den saliggörande tron, om dop och nattvard, om åkallan och bön om vi inte hade Ordet!

Hur skulle vi veta vart vi skulle vända oss i andligt mörker och i nöden utan Ordet?

Hur skulle ett ont och sårat samvete finna läkedom och frid utan Ordet?

Hur skulle vi veta något om hur man tjänar Gud i tro, ande och sanning, hur skulle vi veta hur man lever till Guds behag, hur man skall leva värdigt Kristi evangelium, utan Ordet?

Och hur skulle jag kunna ta mig fram på den smala vägen som går till livet, om inte Guds ord vore mina fötters lykta och ett ljus på min stig!

Därför förmanar oss Petrus: *Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lysar på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan. 2 Petr. 1:19.*

Vem Morgonstjärnan är upplyser oss Guds ord om. Jesus säger: *"Jag är Davids rotskott och hans ättling, den klara morgonstjärnan." Upp. 22:16. "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." Joh. 8:12.*

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.

Sådan är en kristens bekännelse. *Om inte din undervisning varit min glädje, hade jag förgåtts i mitt elände*, säger psalmisten. Ps. 119:92.

Jesus behysar og forkynner evangelium- Ikonmaleri av Håge Aasmundveit 2001

I den 89:e psalmen, där det talas om det eviga riket, sägs det om Guds folk:

Saligt är det folk som vet vad jubel är, (som förstår jubelklängen). HERRE, i ditt ansiktes ljus vandrar de. I ditt namn glädder de sig alltid, genom din rättfärdighet upphöjs de. Ps. 89:16.

Saligt är det folk som vet vad jubel är, (som förstår jubelklängen) – syftar på Herrens förordningar om jubelåret, då alla som hamnat på obestånd och mist sin egendom, sin frihet och förlorat närheten till de sina, fick sin förlorade egendom tillbaka, sin frihet åter och fick återvända till släkt och vänner. Frihetsåret blåstes in med jubelklängen, och alla som

förstått dess innebörd visste vad jubel är.

I Kristus har föreskrifterna om jubelåret fått sin fullbordan.

Vad som kännetecknar dem som förstått jubelklängen är detta:

I ditt ansiktes ljus vandrar de. De säger till Herren: Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.

Guds ord kastar ljus över levnadsvägen. Guds ord törstar, varnar, slår ner, upprättar och helar, lyser upp de mörkaste vägavsnitt och leder fötterna från villfarelsernas gungfly till Ordets fasta mark. Och sin

glädje har de i Herren, inte i sig själva.

Detta är det budskap som vi har hört från honom och som vi förkunnar för er, att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom och vandrar i mörkret, så ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod rensar oss från all synd. 1 Joh. 1:5-7.

Det är välsignat att få vandra i ljuset. Att få ha öppen sak med Herren är läkedom för samvetet.

Så länge jag teg förtvinade mina ben vid min ständiga klagan, säger kung David. Han vandrade i mörkret och såg ingen ljusning. Dag och natt var din hand tung över mig, min livskraft försvann som av sommarbetta. Då uppenbarade jag min synd för dig, jag dolde inte min missgärning. Jag sade: "Jag vill bekänna mina överträdelser för HERREN." Då förlät du mig min syndaskuld. Sela. Ps. 32.

Och så blev det nytt ljus över vägen till att med tröstat hjärta vandra i Guds ords ljus.

Men när förföraren söker vända blickarna från Ordet till andliga upplevelser och uppenbarelser, så ropar Herren: "Till Guds undervisning, till vittnesbördet!" Om de inte talar enligt detta ord finns ingen morgonrodnad för dem. Jes. 8:20. Och detta är domen: Ljuset kom till världen och människorna älskade mörkret och inte ljuset, eftersom deras gärningar var onda. Ty var och en som gör det onda batar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. Joh. 3:19-20.

Och fortsätter det så, förhärdar man sitt hjärta och inte vill komma till ljuset, så skall man en gång få höra: *Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret här utanför!* Matt. 22:13.

Så bevara mig då, Herre, för att förakta ditt ord och din undervisning. Hjälpa mig att höra Ordet och ta vara på det, gömma det i mitt hjärta, så att jag en gång får vara med där i det eviga ljusets rike – där i den stad som är upplyst av Guds härlighet, där ljus av sol eller ljus av måne inte längre behövs, ty dess ljus är Lammet. Upp. 21:23. Amen.

Ingemar Andersson

Den evangelisk lutherske bekjennelseskirke

Evangelisk-lutherska bekännelsekyrkan

FAMILJELÄGER OCH ÅRSKONFERENS 26 - 29 juli 2018

på Strandhem Örskelljunga

GUDS BARN

«Alla är ni Guds barn genom tron på Jesus Kristus.» Gal 3:26. «Men åt alla som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.» Joh. 1:12

Torsdag 26 juli

- 16.30 Inkvartering
- 17.00 Kvällsmat
- 19.00 Aftongudstjänst. «Guds barn»
Asbjørn Hjorthaug
- 20.30 Kvällskaffe

Fredag 27 juli

- 08.00 Frukost / 09.00 Morgonbön. 1 Joh. 3
Nils Svensson
- 09.30 Konferensförhandlingar. Inledning av
ordf. Asbjørn Hjorthaug
- 12.00 Lunch
- 13.00 **Guds barn - «världens ljus» och
«jordens salt». Matt 5:13-14 Del 1**
«I världen men inte av världen» -
Åke Malander
- 14.30 Eftermiddagskaffe
- 15.30 **Guds barn - «världens ljus» och
«jordens salt». Matt 5:13-14 Del 2**
Det offentliga predikoämbetet och alla
kristnas andliga prästadöme.
Inledning. Frågor. Samtal. –
Åke Malander och Asbjørn Hjorthaug
- 17.00 Kvällsmat
- 18.00 Aftongudstjänst. **Guds barn och Den
helige Ande** Luk 11,13 –
Lars Borgström
- 20.00 Kvällsfika / Aftonbön - Åke Malander

Lördag 28 juli

- 08.00 Frukost / 09.30 Morgonbön Gal 3:26 ff
Jan-Eric Andersson
- 10.00 **Luthers Lilla katekes - En kristens
handbok och bekännelseskraft. Del 1.**
Familjeföredrag.
Asbjørn Hjorthaug / Brandt Klawitter
- 11.00 **Luthers Lilla katekes - En kristens
handbok och bekännelseskraft. Del 2.**
Bönen och det kristna livet i äkten-
skapet, hemmet, världen och kyrkan.
Inledning – Grupparbete – Samtal -
Åke Malander/Asbjørn Hjorthaug
- 12.00 Lunch / 14.30 Eftermiddagskaffe
- 15.30 Bibeltimme för barn och vuxna.
«Herren är vår herde» Psalm 23 –
Lars Borgström
- 17.00 Kvällsmat
- 18.00 Aftongudstjänst. «Guds barn och
Guds arvingar» Rom 8:16-17 -
Brandt Klawitter
- 19.30 Kvällsbön - Asbjørn Hjorthaug
- 20.00 Korvgrillning ute om vädret är bra

Söndag 29 juli

- 08.00 Frukost
- 10.00 Högmässa. **Trofasthet** Luk 16:1-9.
Avslutning, Åke Malander och
Asbjørn Hjorthaug
- 12.00 Lunch

Det anordnas barnsamlingar och körövningar.

Helpension i 3 dygn: 1600 kr, ungdom 15-19 år 1200 kr,
barn 12-14 år 600 kr, under 12 år gratis.

Enstaka måltider: från 25 till 110 kr.

Logi i flerbäddsrum: 200 kr per natt.

Campingplats: 200 kr per enhet och dygn

Anmäl er till sommarläger/årskonferens till **Hans Svensson**.

E-post: hans-s@tele2.se, mobil: 070 344 41 86

Berätta om ni har behov att specialkost (gluten, laktos, mjölkfri, veg, etc.).

Berätta också gärna åldern på alla **barn** som kommer!

Anmälan senast den 1 juli.

www.elbk.org

